

VERSLAGEN VAN VEREENIGINGEN.

De Vergaderingen te Breda.

Men verwachtte hier geen volledig verhaal van al wat er te Breda is geschied. Door de Maatschappij is besloten, dat ondanks de betrekkelijke hooge kosten hieraan verbonden, tóch een stenografisch verslag van de vergadering zal verschijnen. Te zijner tijd vindt men dus daar alles terug, de talrijke verslagen inclus. Laten wij dus volstaan met het geven van een paar algemeene indrukken en met het vermelden van enkele besluiten, die zich misschien in ruimere belangstelling mogen verheugen.

Vorbereiding en leiding dan der Mij.-vergadering bleek in alle opzichten uitstekend. Een woord van lof komt hiervoor toe aan het hoofdbestuur, den voorzitter in het bijzonder, en aan de regelingscommissie te Breda. Alles liep als op de klok; het eind van de Mij.-vergadering, dat Zaterdagmiddag om zes uur had moeten zijn, viel op 6,13 precies! Niettemin zijn alle onderwerpen van het programma behoorlijk behandeld, er is ampel tijd geweest voor de discussies, niemand werd den mond gesnoerd.

Vrijdagavond waren ruim zestig leden aanwezig en is er tot half een vergaderd; de laatste anderhalf uur bij kaarslicht. Van deze avond teekenden we op:

De Coöperatie-commissie deelt mee, dat zij adviseert niet tot het oprichten eener zelfstandige coöperatie over te gaan, maar de Mij. in overweging geeft zich in verbinding te stellen met Unitas Medicorum.

Het Jaarboekje zal overeenkomstig de plannen der tot

dit doel benoemde commissie van bijstand ook voor 1918 weer worden uitgegeven, en aan de leden der Maatschappij worden toegezonden.

Het reglement voor het „Bemiddelingsbureau voor waarneming en assistentie in de praktijk”, (directeur, collega R a u w e r d a, Nachtegaalstraat, Utrecht) wordt vastgesteld.

Er wordt een congres-commissie benoemd en er wordt besloten het volgend *Congres* (1921) in Leiden te houden.

Het H.B. wordt gemachtigd tot hulp van secretaris en bibliothecaris een bezoldigd schrijver aan te stellen.

Het in de afdelingen genomen besluit om voortaan van de contributies minstens f 7.50 per lid aan het H.B. af te dragen, wordt door de vergadering gesanctionneerd en er wordt besloten om voortaan reis- en verblijfkosten voor leden van commissies (het H.B. inbegrepen) te vergoeden.

Zaterdagochtend werden nog verdere belangrijke onderwerpen besproken, waarvan we vermelden, dat de vergadering zich met bijna algemeene stemmen vereenigde met het voorstel der Tijdschrift-Commissie, gepubliceerd in ons vorig nummer. De vergaderingen der Vereeniging van Ned. Tandartsen en van het Ned. Tandh. Genootschap namen een besluit van dezelfde strekking. Alle drie vereenigingen wezen de leden (en plaatsvervangers) aan, die in den te vormen raad van beheer zullen zitting nemen. De overgang van het Tijdschrift uit handen van een privé-gezelschap naar een combinatie van de drie nationale vereenigingen is hiermee dus mogelijk gemaakt.

De Zaterdagmiddag was gewijd aan het houden van een viertal voordrachten, welke minder het verdedigen van concrete voorstellen ten doel hadden, dan wel het houden van meer algemeene beschouwingen met het oog op de verdere toekomst.

De heer Ch. F. L. N o r d sprak over „Het tandheeskundig onderwijs” en verdedigde de volgende stellingen:

- 1°. Het is noodzakelijk dat de Maatschappij een vast omlijnd onderwijsprogramma heeft, opdat zij met al haar invloed kan aandringen op het aanvaarden van dit programma door de betrokken autoriteiten.
- 2°. Bij het vaststellen van een onderwijsprogramma, zal men niet een universeel programma kunnen volgen, doch rekening hebben te houden met de Nederlandsche onderwijstoestanden, zoowel wat betreft het voorbereidend Hooger Onderwijs, als het Hooger Onderwijs zelf.
- 3°. Wanneer in de toekomst specialistenexamens mochten worden ingevoerd, in dier voege, dat men chirurgen, oor-neus-keelartsen, huidartsen, oogartsen enz. zou krijgen, met beperkte bevoegdheid, die deze titel na een zes à zevenjarige studie zouden kunnen verwerven, dan zou het vanzelfsprekend zijn, dat ook de tandartsen op gelijke wijze zouden worden opgeleid.
- 4°. In afwachting van dezen toestand is het gewenscht een regeling in het leven te roepen, die een overgang zonder te groote bezwaren zou mogelijk maken, hetgeen te meer klemt, waar de tegenwoordige wet niet aan redelijk te stellen eischen voldoet.
- 5°. Het eenvoudigste en meest doeltreffende middel daartoe, is het verplichtend stellen voor den aanstaanden tandarts van het tweede natuurkundig examen, alvorens hem op het Tandheelkundig Instituut toe te laten.
- 6°. Na bovengenoemd examen is een driejarige studie voldoende om den titel van Tandarts te kunnen verwerven.
- 7°. Deze driejarige studie zal in hoofdzaak overeenkomen met de tegenwoordig aan het Tandheelkundig Instituut gevolgde, doch zal ten allen tijde het Hooger-Onderwijs-karakter hebben te behouden.
- 8°. Ter bevordering, zoowel van het onderwijs als van de Tandheelkunde, is het oprichten van een tweede

Tandheelkundig Instituut, bij voorkeur te Amsterdam, gewenscht, terwijl het aantal docenten en demonstratoren aan het Instituut zoo groot mogelijk behoort te zijn.

- 9°. Voor het doceeren van de theoretische vakken is het gewenscht, leerkrachten te hebben, die zich uitsluitend kunnen wijden aan het onderwijs; voor de praktische vakken zullen practiseerende tandartsen (en event. artsen) het meest aangewezen zijn.
- 10°. Wanneer de studie in de Tandheelkunde op bovenbedoelde wijze is veranderd, is het vanzelfsprekend, dat den tandarts ook het jus promovendi (Doctor odontologiae) behoort te worden toegekend.

Vervolgens hield collega J. A. H o l t h a u s eene inleiding over: „Tandheelkundige hulp in het leger in vredes-tijd”, waarvan hij den inhoud aldus concentreert:

- 1°. Het verleenen van tandheelkundige hulp in het leger is gewenscht op algemeen- en individueel-hygiënische gronden.
- 2°. Voorloopig bepale men zich tot het eigenlijke leger en sluite vooral vrouwen en kinderen uit.
- 3°. Aan beroepsmilitairen verschaffe men volledige hulp. Aan miliciens e. d. in elk geval de meest noodzakelijke operatieve en conservatieve hulp en richte zich hierbij overigens naar den gebitsstoestand en mogelijke tijd- of dienstbezwaren.
- 4°. De tandheelkundige dienst worde uitgeoefend door Militaire Tandartsen (met den rang van Ien luitenant) en voor zoover het zuiver tandheelkundige aangelegenheden betreft, beheerd en gecontroleerd door een verantwoordelijk Chef-Tandarts van hooger rang.
- 5°. Tot het aangaan eener verbintenis als reserve-M. T. besta gelegenheid.
- 6°. Het zij den M. T. vergund ook burgerpraktijk uit te

oefenen; tegen misbruiken hierbij dient door streng toezicht te worden gewaakt.

- 7°. Door het houden van „zitdagen” zal een 15-tal M. T. voldoende zijn, om in vrijwel alle garnizoenen tandheelkundige hulp te verleen.

De heer W. M. v. d. B r o e k sprak over „Tandverzorging bij schoolkinderen” en collega B a k k e r trachtte ten slotte in een speech, die hij „Organisatie” had gedoopt, de leidende gedachte te omschrijven, die de gehouden vergadering had beheerscht en de beginselen aan te geven, waarop z. i. een hechte vak-organisatie moet berusten.

Een geestige toespraak van B ö l g e r, die den voorzitter bedankte voor zijne uitnemend praesidium en vormde het slot van het zakelijk gedeelte der vergadering.
